

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Кафедра історії, теорії мистецтв та виконавства

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-педагогічної
і навчальної роботи та рекрутації
проф. Гаврилюк С. В. _____
_____ 2016 р.

МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА (ЗА СПЕЦІАЛІЗАЦІЄЮ)

Робоча програма
нормативної навчальної дисципліни
підготовки освітнього ступеня «Магістр»
галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
спеціальність 025 «Музичне мистецтво»
освітня програма «Музичне мистецтво»

Робоча програма нормативної навчальної дисципліни «Магістерська робота (за спеціалізацією)» для студентів галузі знань 02 «Культура і мистецтво» спеціальності 025 «Музичне мистецтво» освітньої програми «Музичне мистецтво» освітнього рівня «Магістр» денної та заочної форм навчання

27 вересня 2016 року – 19 с.

Розробник: Коменда О.І., кандидат мистецтвознавства, доцент

Рецензент: Новакович М.О., кандидат мистецтвознавства, доцент

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства
протокол № _____ від _____ 2016 р.

Завідувач кафедри: _____ Чепелюк В.А.

Робоча програма
схвалена науково-методичною комісією факультету мистецтв
протокол № ____ від ____ . ____ . 2016 р.

Голова науково-методичної
комісії факультету _____ Шиманський П.Й.

Робоча програма
схвалена науково-методичною радою університету
протокол № ____ від ____ . ____ . 2016 р.

© Коменда О.І., 2016

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Підготовка студента освітнього ступеня «Магістр» галузі знань 02 «Культура і мистецтво» спеціальності 025 «Музичне мистецтво» освітньої програми «Музичне мистецтво» за спеціалізаціями «Хорове диригування», «Естрадний спів», «Інструменталіст» передбачає формування фахівця для роботи у галузях музичної культури, мистецтва і освіти, здатного повноцінно здійснювати навчально-виховну та науково-творчу роботу у вищих навчальних закладах відповідного профілю усіх типів, а також проводити концертну та музично-просвітницьку діяльність.

Державний екзамен «Захист магістерської роботи (за спеціалізацією)» проводиться згідно з Положенням про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах України, у відповідності з діючими навчальними планами і програмами факультету мистецтв Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Він передбачає прилюдний захист.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Магістерська робота – це кваліфікаційне навчально-наукове дослідження, яке студент виконує на завершальному етапі навчання в університеті. Вона має комплексний характер і пов'язана з використанням набутих в процесі навчання знань, умінь і навичок зі спеціальних дисциплін. Це дослідження має елементи наукової творчості, теоретичної та практичної новизни. Воно передбачає систематизацію, закріплення, розширення та поглиблення теоретичних і практичних знань зі спеціальності, а також застосування їх під час вирішення конкретних наукових, освітніх, творчих та інших завдань. Магістерська робота – це документ, на підставі якого визначають рівень загальнонаукової та спеціальної підготовки студента, його здатність застосовувати знання під час вирішення конкретних проблем, схильність до аналізу та самостійного узагальнення матеріалу з теми дослідження, готовність як випускника магістратури до виконання завдань професійної діяльності у сфері культури та мистецтва.

Студентові надається право вибрати тему магістерської роботи з тих, які визначені кафедрою історії, теорії мистецтв та виконавства (музичних інструментів), або запропонувати свою тему, обґрунтувавши необхідність її розроблення. Обирати тему без погодження з кафедрою не дозволяється.

Тематику магістерських робіт щорічно корегують із урахуванням набутого на кафедрі досвіду, побажань фахівців, які беруть участь у рецензуванні робіт, і рекомендацій державної екзаменаційної комісії.

Магістерська робота випускника кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства (музичних інструментів) – це навчально-наукове дослідження. Обсяг магістерської роботи становить 50–100 сторінок друкованого тексту,

без урахування додатків і списку використаних джерел.

До магістерської роботи випускника кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства висувають такі вимоги:

- актуальність теми, відповідність її сучасному стану розвитку музикознавства, а також практичним завданням зазначеної сфери;
- об'єктивність дослідження;
- наявність характеристики історії досліджуваної проблеми, її сучасного стану, а також досвіду роботи у відповідній галузі;
- чіткість характеристики об'єкта, наукової проблеми, предмета, мети, завдань та методів дослідження;
- аналіз рівня розробленості теми;
- правильність структури та рубрикації;
- відповідність фактичного матеріалу методологічним нормам;
- обґрунтованість висновків і практичних рекомендацій;
- бездоганність тексту з погляду законів і правил логіки, граматики та пунктуації;
- відповідність вимогам державних, міждержавних та міжнародних стандартів, а також наукового стилю викладу;
- своєчасність виконання.

Магістерську роботу виконують відповідно до завдання-графіка, затвердженого кафедрою історії, теорії мистецтв та виконавства (музичних інструментів). Цей процес спрямовують і контролюють завідувач кафедри та науковий керівник.

Магістерська робота підлягає рецензуванню.

Захищають її публічно на засіданні державної екзаменаційної комісії.

ПОСЛІДОВНІСТЬ ВИКОНАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Магістерську роботу виконують у такій послідовності:

- обирають наукову проблему та формулюють тему;
- з'ясовують об'єкт та предмет дослідження;
- визначають мету й завдання;
- відбирають і вивчають літературу з теми, електронні джерела інформації;
- складають план дослідження, розробляють композицію та рубрикацію;
- викладають теорію та застосовувані методики;
- формулюють висновки й рекомендації;
- оформлюють список використаної літератури та додатки;
- здійснюють літературне редагування й технічне оформлення.

Виконану згідно зі всіма вимогами магістерську роботу здають до майс-

терні для виконання палітурних робіт.

Готову магістерську роботу подають на рецензування. Отримавши магістерську роботу й рецензію на неї, здійснюють безпосередню підготовку до захисту й захист магістерської роботи.

Виконання починають із вибору теми магістерської роботи, її осмислення та обґрунтування. Перевагу віддають темі, яка найповніше відповідає навчально-творчим інтересам та схильностям, і під час опрацювання якої можна виявити максимум особистої творчості й ініціативи.

З'ясовуючи об'єкт, предмет, мету й завдання дослідження, необхідно зважати на те, що між ними й темою магістерської роботи є системні логічні зв'язки.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, які породжують наукову проблему й вибрані шляхи для її вивчення.

Наукова проблема – це сукупність теоретичних та практичних питань, яка суперечить існуючим знанням або прикладним методам у певній науці й потребує вирішення за допомогою наукового дослідження.

Тема є відображенням наукової проблеми в певному аспекті. Вона повинна бути чітко визначеною. Вибір теми дослідження обґрунтовують її актуальністю, тобто тим, наскільки вибране дослідження сприятиме розвитку відповідної галузі культури і мистецтва. Тему вибирають, виходячи з мети дослідження. Вона передбачає розроблення нових концепцій, напрямів розвитку музикознавства, удосконалення наявної методології.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і включає сукупність його властивостей і відношень, опосередкованих у ході дослідження в конкретних умовах. Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне й часткове.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також із його кінцевим результатом і шляхом його досягнення. Не бажано формулювати мету як «дослідження...», «вивчення...», оскільки ці слова вказують на засіб досягнення, а не на саму мету. Мета роботи зазвичай тісно переплітається з назвою магістерської роботи й повинна чітко вказувати, що саме вирішується в магістерській роботі.

Наявність поставленої мети дозволяє визначити завдання дослідження, які можуть включати:

- вирішення теоретичних питань, що входять до загальної проблеми дослідження;
- всебічне вивчення практики вирішення відповідної проблеми, виявлення її типового стану, вад і труднощів, їхніх причин;
- обґрунтування необхідної системи заходів для вирішення проблеми;
- експериментальну перевірку запропонованої системи заходів на оптимальність, тобто досягнення максимально важливих у відповідних умовах результатів вирішення цієї проблеми;

- розробку методичних рекомендацій і пропозицій щодо використання результатів дослідження в практиці роботи відповідних установ (організацій).

Вибираючи тему дослідження, обґрунтовують не лише її актуальність і наукову новизну, а й практичну значущість.

Під час формулювання наукової новизни можна вживати, зокрема, такі вислови: «розроблено методику..., яка відрізняється від...», «доведено залежність між...», «досліджено... й продемонстровано...», «доопрацьовано (відомий) метод... у частині... і показано його дію на матеріалі...», «створено концепцію, що узагальнює... і розвиває...», «досліджено нові властивості...», «розроблено нову систему... з використанням принципу...».

Необхідно конкретно довести, що положення, висновки та рекомендації, наведені в роботі, є обґрунтованими й достовірними. Достовірність підтверджується верифікацією, тобто повторенням результату за тих самих умов під час багатьох перевірок на різних об'єктах. У багатьох випадках виникає необхідність робити перевірку на контрольних прикладах, тобто за обмежених умов. Методи доведення достовірності можна об'єднати в три групи: аналітичні, експериментальні, підтвердження практикою.

У вступі до першої частини обґрунтовують актуальність вибраної теми, її практичну значущість; визначають об'єкт, предмет, мету й завдання дослідження; розглядають методи, за допомогою яких воно проводилось; розкривають структуру роботи, її основний зміст. Обов'язковою частиною вступу є огляд літератури з теми дослідження, до якого включають найбільш цінні, актуальні роботи (10–15 джерел). Огляд повинен бути систематизованим аналізом теоретичної, методичної й практичної новизни, значущості, переваг і недоліків розглядуваних робіт, які доцільно згрупувати таким чином:

- праці, що висвітлюють історію розвитку проблеми;
- праці, які цілком присвячені темі;
- праці, що розкривають тему частково.

Подають перелік використаних методів дослідження або методів досягнення поставленої в роботі мети. Перераховувати їх треба не відірвано від змісту роботи, а стисло й змістовно визначаючи, що саме досліджувалося тим чи тим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності й прийнятності вибору саме цих методів. Коротко викладають нові наукові положення (рішення), запропоновані студентом. Необхідно показати відмінність отриманих результатів від уже відомих, описати ступінь новизни (наприклад, уперше отримано, удосконалено, здобуло подальший розвиток).

У магістерській роботі, що має теоретичне значення, подають відомості про наукове використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх використання, а в магістерській роботі з практичним значенням – висвіт-

люють результати практичного застосування отриманих результатів або рекомендації щодо їх використання. Вказують, у скількох статтях наукових журналів, збірників наукових праць, матеріалів і тез наукових конференцій опубліковані результати, що ввійшли до магістерської роботи. Перераховуючи опубліковані разом зі співавторами наукові праці, необхідно конкретизувати особистий внесок до відповідних творів. Зазначають, на яких наукових з'їздах, конференціях, симпозіумах, нарадах висвітлено результати досліджень, уключених до магістерської роботи.

Починаючи працювати над розділом, визначають його головну ідею й складають його тези, підтверджені фактами, думками різних авторів, результатами анкетування чи експерименту, аналізом досвіду. Розділи присвячують вичерпному й повному викладу результатів власних досліджень. Необхідно оцінити повноту вирішення поставлених завдань, достовірність отриманих результатів, порівняти їх з аналогічними результатами вітчизняних і зарубіжних авторів, обґрунтувати доцільність проведення додаткових досліджень, проаналізувати негативні результати, які зумовлюють необхідність припинення подальших досліджень.

Кожне наукове положення формулюють чітко, виокремлюючи його основну сутність і зосереджуючи особливу увагу на рівні досягнутої при цьому новизни. Сформульоване наукове положення повинно читатись і сприйматись легко й однозначно (без нагромодження дрібних і таких, що затемнюють його сутність, подробиць та уточнень). Не можна вдаватися до викладу наукового положення у вигляді анотації, коли просто констатують, що зроблено те й те, а сутності й новизни положення з написаного виявити неможливо.

Наприкінці кожного розділу формулюють висновки й стисло викладають наукові й практичні результати, що дає змогу вивільнити загальні висновки від незначних подробиць. У загальних висновках викладають найважливіші наукові та практичні результати, отримані в магістерській роботі, з формулюванням розв'язаної наукової проблеми (завдання) та значення її для науки й практики. Далі наводять рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів.

ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Навчально-наукове дослідження містить:

- зміст;
- вступ;
- розділи, підрозділи, пункти (при потребі), висновки до розділів, загальні висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (при потребі).

Текст магістерської роботи друкують на одному боці аркуша паперу формату А4 (210x297 мм) через півтора інтервалу шрифтом Times New Roman Сур, кегль 14. Нумерацію сторінок (кегль 14) наводять у правому верхньому куті сторінки. Друкуючи текст, залишають поля таких розмірів: верхнє, праве, нижнє – 20мм, лівє – 30 мм. Абзацний відступ – 12,5мм.

Кожний розділ першої частини починають із нової сторінки. Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку й обґрунтуванням застосованих методів. Для нумерування рубрик застосовують індексаційну систему з використанням арабських цифр, наприклад: 1; 1.1; 1.1.1; 1.1.2; 1.2; 1.2.1; 1.2.2; 1.3; 1.3.1.

У тексті родові назви рубрик друкують малими літерами (крім першої), а тематичні заголовки – великими. Родові назви, номери й тематичні заголовки друкують напівжирним шрифтом. Родові назви й номери рубрик виділяють в окремий рядок.

Магістерська робота містити нумерований абетковий список використаних джерел. Для нумерування додатків використовують букви латинського алфавіту. Виклад усього матеріалу повинен відповідати вимогам наукового стилю.

Завершену й належним чином оформлену, але ще не оправлену магістерську роботу підписують студент та науковий керівник. Науковий керівник складає відгук. Завідувач кафедри філософії, розглянувши магістерську роботу й відгук наукового керівника, ухвалює рішення про її попередній розгляд, який відбувається на засіданні кафедри й на якому ухвалюють рішення про допуск студента до захисту магістерської роботи перед державною екзаменаційною комісією. Після цього магістерську роботу студент здає до майстерні для виконання палітурних робіт. Оправлену магістерську роботу передають на рецензування й здійснюють безпосередню підготовку до захисту й захист магістерської роботи.

ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ Й ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Процедура захисту магістерської роботи включає:

- доповідь магістранта щодо змісту роботи;
- відповіді магістранта на запитання членів комісії та інших осіб, присутніх на захисті;
- оголошення відгуку наукового керівника та рецензії або виступи наукового керівника та рецензента;
- відповіді магістранта на запитання членів комісії та інших осіб, присутніх на захисті;
- рішення комісії про оцінку роботи.

Насамперед, необхідно підготувати текст виступу (7–10 хв.) магістранта на засіданні державної екзаменаційної комісії.

Рекомендованою структурою виступу є тричастинна. Перша частина, в основному, відображає зміст вступу магістерської роботи. Друга – послідовно характеризує кожний розділ магістерської роботи. При цьому особливу увагу звертають на результати. Наводять критичні зіставлення й оцінки. Третю – будують за змістом загальних висновків й основних рекомендацій магістерської роботи. Дуже важливо, щоб виступ був науковим, тобто добре аргументованим, зрозумілим, граматично точним, переконливим. Під час підготовки письмового тексту виступу варто скористатися такими порадами:

- залишити великі поля для можливих стислих доповнень;
- усі багатозначні числа записати лише словами;
- підкреслити слова, на яких робиться логічний наголос;
- звести до мінімуму вживання займенників;
- ужити переважно прості слова й прості стверджувальні речення.

Текст виступу може супроводжуватися додатковими матеріалами (схемами, кресленнями, таблицями, діаграмами, графіками, слайдами, фото-, кіно- та відеоматеріалами, плакатами тощо), які унаочнюють доведення відповідних положень магістерської роботи, зроблених висновків та внесених пропозицій. Варто пам'ятати, що наочний матеріал повинен бути тісно пов'язаний із текстом магістерської роботи. Цей зв'язок забезпечується наявністю в тексті, наприклад, таких самих схем і таблиць. Усі подібні матеріали потрібно оформляти так, щоб їх можна було продемонструвати без ускладнень і щоб їх могли бачити присутні в аудиторії.

Необхідно підготувати письмові відповіді на запитання, зауваження та побажання, що викладені у відгуку наукового керівника та в рецензії. Саме письмова форма дає змогу під час захисту дати відповіді правильно й спокійно. Відповіді повинні бути стислими, чіткими та добре аргументованими. Якщо можливі посилання на текст магістерської роботи, то їх обов'язково роблять, оскільки це надає їм найбільшої переконливості й водночас дозволяє акцентувати увагу на достовірності результатів дослідження.

Результати захисту магістерської роботи визначають за 100-бальною системою. Студента, який на захисті магістерської роботи отримав незадовільну оцінку, відраховують з університету, видавши йому академічну довідку. Коли захист магістерської роботи визнають незадовільним, державна екзаменаційна комісія з'ясовує, чи може студент подати на повторний захист ту саму роботу з доопрацюванням, чи він зобов'язаний опрацювати нову тему, визначену кафедрою філософії.

Студента, який не захистив магістерської роботи, допускають до повторного захисту магістерської роботи протягом трьох років після закінчення університету. Студента, який виявив особливі здібності до наукової творчості, захистив магістерську роботу на відмінно, має публікації, державна екзаменаційна комісія може рекомендувати до вступу до аспірантури.

Захищені магістерські роботи зберігаються в бібліотеці університету.

КЕРУВАННЯ ВИКОНАННЯМ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ І ЇЇ РЕЦЕНЗУВАННЯ

Керівництво магістерськими роботами доручають кваліфікованим викладачам кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства (музичних інструментів).

Обов'язки наукового керівника магістерської роботи такі:

- надавати допомогу у виборі теми, розробці змісту роботи, доборі літератури, виборі методів дослідження тощо; аналізувати зміст роботи;
- визначати поетапні терміни виконання роботи;
- контролювати виконання роботи;
- доповідати на засіданні кафедри історії, теорії мистецтв та виконавства (музичних інструментів) про виконання та завершення роботи;
- скласти письмовий відгук на магістерську роботу.

У відгуку наукового керівника магістерської роботи викладають:

- актуальність теми;
- ступінь наукового та практичного значення праці;
- рівень підготовки магістра до виконання професійних обов'язків;
- ступінь самостійності у виконанні магістерської роботи;
- новизну поставлених питань та оригінальність їхнього вирішення;
- уміння використовувати джерела інформації;
- ступінь володіння методами дослідження;
- повноту і якість розроблення теми, завершеність роботи;
- логічність, послідовність, аргументованість, мовну грамотність викладу матеріалу;
- можливість практичного застосування роботи або окремих її частин;
- висновок про те, якою мірою робота відповідає вимогам, що висуваються до таких праць;
- характеристику діяльності випускника під час виконання магістерської роботи.

Відгук науковий керівник підписує особисто, зазначивши свої ініціали, прізвище, посаду, науковий ступінь, вчене звання, почесні звання та дату.

Рецензування магістерських робіт доручають висококваліфікованим фахівцям, які не працюють на кафедрі, де виконувалася магістерська робота.

Визначаючи якість магістерської роботи, рецензент повинен проаналізувати її, керуючись принциповими міркуваннями, що усувають будь-яку суб'єктивну думку.

У рецензії визначають:

- наукову новизну магістерської роботи;
- актуальність теми дослідження, ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій;
- використання сучасних інформаційних джерел (вказати, які джерела застаріли).
- характеристику термінології, структури й стилю магістерської роботи, її завершеність у цілому;
- зауваження щодо оформлення;
- перелік помічених недоліків, наприклад: неточних і неправильних визначень та формулювань, смислових і стилістичних вад.

У висновках рецензент обов'язково оцінює магістерську роботу за чотирибальною системою: відмінно, добре, задовільно та незадовільно. Оцінка незадовільно не є підставою для відхилення магістерської роботи від її захисту.

Рецензію складають в одному примірнику. Її підписує особисто рецензент, зазначивши свої ініціали, прізвище, посаду, науковий ступінь, вчене звання, почесні звання та дату.

ВИМОГИ ДО ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

До захисту магістерської роботи допускаються студенти, які виконали всі вимоги навчального плану. Захист магістерських робіт проводиться на відкритому засіданні державної екзаменаційної комісії за участю не менше половини її складу за обов'язкової присутності голови комісії. Результати захисту магістерських робіт оголошуються в день захисту після оформлення протоколів засідання державної комісії.

За результатами захисту магістерських робіт на засіданні ДЕКу приймається рішення про присвоєння відповідної кваліфікації та видачу документа про освіту. Період засідання ДЕК визначається графіком навчального процесу і відбувається за розкладом деканату.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ (ЗА СПЕЦІАЛІЗАЦІЄЮ)

90–100 А відмінно Магістерська робота є оригінальним, самостійним дослідженням, що виявляє міцні і глибокі знання та практичні навички студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на сучасні музикознавчі, педагогічні,

психологічні, історичні, культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих та актуальних методів і методик. Дослідження містить самостійні висновки, які є верифікованими, і не суперечать визнаним постулатам сучасного гуманітарного знання, водночас характеризуються новизною, оригінальністю, мають наукову й практичну цінність. Дослідження розкриває оригінальну наукову концепцію, його структура чітка і логічна, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант виявив зацікавленість темою дослідження, повно і вичерпно відповів на усі запитання, його доповідь була проілюстрована аудіо-, відео-матеріалами, супроводжувалася презентацією.

82–89 В добре Магістерська робота є самостійним дослідженням, що виявляє добрі знання та практичні навички студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на сучасні музикознавчі, педагогічні, психологічні, історичні, культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих методів і методик. Дослідження містить самостійні висновки, які не суперечать визнаним постулатам сучасного гуманітарного знання. Структура дослідження чітка і логічна, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант виявив зацікавленість темою дослідження, відповів на усі запитання, його доповідь була проілюстрована аудіо-, відео-матеріалами, супроводжувалася презентацією.

75–81 С добре Магістерська робота є самостійним дослідженням, що виявляє належні знання студента в сфері музичного мистецтва. Її тема – актуальна і характеризується практичною значущістю. Теоретична частина роботи спирається на фундаментальні музикознавчі і культурологічні дослідження. Практична частина побудована на застосуванні апробованих методик. Дослідження містить самостійні висновки. Його структура чітка, виклад матеріалу послідовний, наявні всі обов'язкові частини магістерської роботи. Робота завершена, апробована на наукових конференціях та в публікаціях. Під час захисту магістрант в цілому відповів на задані запитання.

- 67–74 D задовільно** Магістерська робота виявляє певні знання студента в сфері музичного мистецтва і в цілому носить практичне спрямування. Дослідження завершене, але позбавлене новизни і наукової оригінальності. Структура дослідження досить чітка, виклад матеріалу загалом послідовний, проте в роботі наявні деякі недоліки мовного характеру та оформлення. Робота не пройшла апробацію на наукових конференціях, публікації по темі відсутні. Відповіді магістранта на питання були частковими і непереконливими.
- 60–66 E задовільно** Магістерська робота формально завершена, але тема дослідження не розкрита на достатньому рівні, робота позбавлена новизни і носить еkleктичний характер. Структура дослідження не враховує особливості постановки проблеми, виклад матеріалу місцями непослідовний, наявні помітні недоліки мовного характеру та оформлення. Робота не пройшла апробації. Відповіді магістранта на питання були неправильними.
- 01–59 Ex незадовільно** Магістерська робота незавершена, її фрагменти містять грубі помилки теоретичного та практичного характеру. На захисті магістрант не дав відповіді на жодне із запитань.

Список джерел

1. Абульханова-Славская К.А. Деятельность и психология личности / К. А. Абульханова-Славская. – М. : Наука, 1980. – 334 с.
2. Алексеев А. Д. История фортепианного искусства / А. Д. Алексеев. – Ч. 3. – М. : Музыка, 1982. – 288 с.
3. Арановский М. Музыкальный текст. Структура и свойства / Арановский М. Г. – М. : Композитор, 1998. – 343 с.
4. Арановский М. Симфонические искания / М. Арановский. – Л. : Сов. композитор, 1979. – 286 с.
5. Арановский М. Г. Синтаксическая структура мелодии: исследование / М. Г. Арановский. – М. : Музыка, 1991. – 320 с.
6. Архімович Л. Нариси з історії української музики: в 2-х тт. ; [Архімович Л., Каришева Т., Шеффер Т., Шреєр-Ткаченко О.]. – К. : Мистецтво, 1964. – 240 с.
7. Асафьев Б. В. Речевая интонация / Б. В. Асафьев. – М. ; Л.: Музыка, 1965. – 136 с.
8. Барсова И. Опыт этимологического анализа (к постановке вопроса) / Барсова И. // Советская музыка. – 1988. – №9. – С. 66–73.

9. Бахтин М.М. Вопросы литературы и эстетики / М. М. Бахтин. – М. : Худ. лит., 1975. – 501 с.
10. Бенч-Шокало О.Г. Український хорівий спів: актуалізація звичаєвої традиції: навч. посіб. / Ольга Бенч-Шокало. – К. : Ред. журн. «Укр. світ», 2002. – 440 с.
11. Бершадская Т. Лекции по гармонии / Т. Бершадская. – Л. : Музыка, 1985. – 238 с.
12. Блинова М. Музыкальное творчество и закономерности высшей нервной деятельности / М. Блинова. – Л. : Музыка, 1974. – 143 с.
13. Бобровский В. П. Тематизм как фактор музыкального мышления: Очерки. – Вып. 1. / В. П. Бобровский. – М. : Музыка, 1989. – 268 с.
14. Бонфельд М. Музыка: Язык. Речь. Мышление: опыт системного исследования музыкального искусства / М. Бонфельд. – СПб. : Композитор, 2006. – 648 с.
15. Боров Ю. Б. Эстетика ; [4-е изд., доп.] / Ю. Б. Боров. – М. : Политиздат, 1988. – 490 с.
16. Валькова В. Б. Музыкальный тематизм – мышление – культура: монография / В. Б. Валькова. – Н. Новгород : Изд-во ННГУ, 1992. – 161 с.
17. Веришко О. В. Композиции с интертекстуальной моделью в свете художественной системы Э. В. Денисова : дис... канд. искусств. : спец. 17.00.02 – Музыкальное искусство / Веришко О. В. – М., 2004. – 244 с.
18. Выготский Л.С. Мышление и речь. Психологическое исследование ; коммент. В. С. Библера, И. В. Пешкова / Л. С. Выготский. – М. : Лабиринт, 1996. – 416 с. (Философия риторики и риторика философии)
19. Гачев Г. Национальные образы мира / Георгий Гачев. – М. : Сов. писатель, 1988. – 233 с.
20. Герасимова-Персидська Н. Хоровий концерт на Україні в XVII–XVIII ст./ Н. О. Герасимова-Персидська. – К. : Муз. Україна, 1978. – 264 с.
21. Горюхина Н. Очерки по вопросам музыкального стиля и формы / Н. Горюхина. – К. : Муз. Україна, 1985. – 112 с.
22. Гофман Й. Фортепианная игра. Ответы на вопросы о фортепианной игре / Й. Гофман. – М. : Классика XXI, 2007. – 192 с.
23. Гуляницкая Н. Введение в современную гармонию / Н. Гуляницкая. – М. : Музыка, 1984. – 256 с.
24. Гуренко Е. Г. Проблемы художественной интерпретации: философский анализ / Е. Г. Гуренко. – Новосибирск : Наука, 1982. – 256 с.
25. Дьячкова Л. Проблемы интертекста в художественной системе музыкального произведения / Дьячкова Л. // Интерпретация музыкального произведения в контексте культуры : сб. тр. РАМ им. Гнесиных. – М. : РАМ им. Гнесиных, 1994. – Вып. 129. – С. 17–28.

26. Дьячкова О. А. Метафора як фактор художньої активності музичного твору: автореф. дис... канд. мистецтвознав.; спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / О. А. Дьячкова. – К., 1999. – 18 с.
27. Зильберквит М. А. Музыкально-исполнительское искусство / М. А. Зильберквит. – М. : Знание, 1982. – 56 с.
28. Зинькевич Е. Mundus musicae. Тексты и контексты: избранные статьи / Елена Зинькевич. – К. : Задруга, 2007. – 616 с.
29. Золотухина Е. Н. Категория интертекстуальности в современном русском языке : дис... канд. филолог. наук : спец. 10.02.01 – Русский язык / Золотухина Е. Н. – Калуга, 2009. – 207 с.
30. Карпьяк А. Я. Флейтове мистецтво в музичній культурі Львова (19–20 ст.): автореф. дис... канд. мистецтвознав.: спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / А. Я. Карпьяк ; НМАУ ім. П. І. Чайковського. – К., 2002. – 21 с.
31. Кияновська Л. Сильові тенденції у Львівській композиторській школі 80–90-х років / Л. Кияновська // Мистецькі обрії–99 (Альманах АМУ). – 2000. – Т. 2. – С. 131–140.
32. Коган Г. М. Вопросы пианизма : избр. ст. / Г. М. Коган. – М. : Сов. композитор, 1968. – 462 с.
33. Коган Г. М. Работа пианиста / Г. М. Коган. – М. : Классика XXI, 2005. – 204 с.
34. Когоутек Ц. Техника композиции в музыке XX века / Когоутек Ц. – М. : Музыка, 1976. – 367 с.
35. Козаренко О. В. Українська національна музична мова: генеза та сучасні тенденції розвитку : автореф. дис... д-ра мистецтвознав. : спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / Козаренко О. В.; НМАУ ім. П. І. Чайковського. – К., 2001. – 36 с.
36. Козаренко О. Феномен національної музичної мови: монографія / Олександр Козаренко / [відп. ред. І. Пясковський, О. Купчинський]. – Л. : 2000. – 284 с. – (Українознавча бібліотека НТШ. Число 15).
37. Кон Ю. Вопросы анализа современной музыки / Ю. Кон. – Л. : Сов. композитор, 1982. – 150 с.
38. Конен В. Театр и симфония: роль оперы в формировании классической симфонии / Валентина Конен. – М. : Музыка, 1975. – 375 с.
39. Котляревский И. А. К вопросу о понятийности музыкального мышления / Котляревский И. А. // Музыкальное мышление: сущность, категории, аспекты исследования: сб. ст. ; [сост. Л. И. Дыс]. – К. : Муз. Украина, 1989. – С. 28–35.
40. Котляревский И. А. Парадигматичні аспекти розвитку понятійного апарату музикознавства / І. А. Котляревський // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. – Вип. 7 : Музикознавство: з XX у XXI століття. – К., 2000 – С. 31–33.

41. Коханик І. До проблеми музичного стилю в сучасному теоретичному музикознавстві / Ірина Коханик // Теоретичні та практичні питання культурології. – Вип. ІХ. : Українське музикознавство на зламі століть. – Мелітополь, 2002. – С. 70–82.
42. Кремлев Ю. Интонация и образ в музыке / Ю. Кремлев // Интонация и музыкальный образ. – М. : Музыка, 1965. – С. 35–52.
43. Лобанова М. Музыкальный стиль и жанр. История и современность / Марина Лобанова. – М. : Музыка, 1997. – 224 с.
44. Лосев А. Ф. Форма – Стиль – Выражение / А. Ф. Лосев. – М. : Мысль, 1995. – 944 с.
45. Лотман Ю. М. Структура художественного текста / Лотман Ю. М. // Лотман Ю. М. Об искусстве. – СПб. : Искусство – СПб, 1998. – С. 14–285.
46. Ляшенко І. Ф. Національне та інтернаціональне в музиці / І. Ф. Ляшенко. – К. : Наук. думка, 1991. – 272 с.
47. Мазель Л. Анализ музыкальных произведений / Л. Мазель, В. Цуккерман. – М. : Музыка, 1979. – 752 с.
48. Мазель Л. А. О природе и средствах музыки: теоретический очерк / Л. А. Мазель. – М. : Музыка, 1991. – 80 с.
49. Маркова Е. Н. Интонационность музыкального искусства: научное обоснование и проблемы педагогики / Е. Н. Маркова. – К. : Муз. Україна, 1990. – 176 с.
50. Мартинсен К. А. Индивидуальная фортепианная техника на основе звукотворческой воли / К. А. Мартинсен ; [пер. с нем. В. Л. Михелис; ред., примеч. и вст. ст. Г. М. Когана]. – М. : Музыка, 1966. – 220 с.
51. Маслоу А. Г. Мотивация и личность / перев. с англ. Татлыбаевой А. М.; вступ. ст. Акулиной Н. Н. / Абрахам Гарольд Маслоу. – СПб. : Евразия, 1999. – 478 с.
52. Медушевский В. Музыкальный стиль как семиотический объект / В. Медушевский // Советская музыка. – 1979. – №3. – С. 30–39.
53. Медушевский В. О закономерностях и средствах художественного воздействия музыки / В. Медушевский. – М. : Музыка, 1976. – 256 с.
54. Медушевский В. В. Интонационная форма музыки: исследование / В. В. Медушевский. – М. : Композитор, 1993. – 262 с.
55. Метнер Н. Повседневная работа пианиста и композитора / Н. Метнер. – М. : Гос. муз. изд., 1963. – 92 с.
56. Мильштейн Я. И. Статьи, воспоминания, материалы / Я. И. Мильштейн ; [сост. Е. Калининская, С. Мильштейн]. – М. : Сов. композитор, 1990. – 288 с.
57. Моляко В. А. Психология творческой деятельности. – К. : Общество «Знание» Украинской ССР, 1978. – 45 с.

58. Назайкинский Е. В. Логика музыкальной композиции / Е. В. Назайкинский. – М. : Музыка, 1982. – 319 с.
59. Назайкинский Е. Стиль и жанр в музыке / Евгений Назайкинский. – М. : Владос, 2003. – 248 с.
60. Нейгауз Г. Г. Об искусстве фортепианной игры / Г. Г. Нейгауз. – М. : Музыка, 1999. – 240 с.
61. Николаев А. А. Ещё раз о семиотике и множественности исполнительского образа / А. А. Николаев // Музыкальное исполнительство: сб. ст. – Вып. 8 ; [сост. Г. Я. Эдельман; отв. ред. А. А. Николаев; общая ред. Г. Я. Эдельмана и В. А. Натансона]. – М. : Музыка, 1973. – С. 3–19.
62. Оборин Л. Н. Композитор-исполнитель / Л. Н. Оборин // Вопросы фортепианного исполнительства: сб. ст. – Вып. 8 ; [сост. Г. Я. Эдельман; отв. ред. А. А. Николаев; общая ред. Г. Я. Эдельмана и В. А. Натансона]. – М. : Музыка, 1973. – С. 138–142.
63. Павлишин С. З неопублікованого / Стефанія Павлишин. – Львів : Світ, 2010. – 132 с.
64. Павлишин С. Зарубежная музыка XX века. Пути развития. Тенденции / С. Павлишин. – К. : Муз. Україна. – 1980. – 210 с.
65. Петровский А. В. История и теория психологии: в 2-х тт.. – Т. 2 / Петровский А. В., Ярошевский М. Г. – Ростов-на-Дону: Изд-во «Феникс», 1996. – 416 с.
66. Платонов К. К. Проблемы способностей / К. К. Платонов. – М. : Наука, 1972. – 312 с.
67. Пономаренко О. Ю. Основні тенденції розвитку українського фортепіанного концерту 80–90-х років XX століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 – Музичне мистецтво / Пономаренко О. Ю. – К., 2003. – 21 с.
68. Пясковский И. Б. Логика музыкального мышления / И. Б. Пясковский. – К. : Муз. Україна, 1987. – 184 с.
69. Рабинович Д. А. Исполнитель и стиль / Д. А. Рабинович // Рабинович Д. А. Избранные статьи. – Вып. 1. Проблемы пианистической стилистики. – М. : Сов. композитор, 1979. – 320 с.
70. Ревенко Н. В. Фортепіанна творчість українських композиторів у контексті розвитку музичної культури України (80–90 роки XX століття): автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : спец. 17.00.01 – теорія і історія культури / Н. В. Ревенко. – К., 2004. – 20 с.
71. Рубинштейн С. Л. Теоретические вопросы психологии и проблема личности / С. Л. Рубинштейн // Психология личности. Тексты / под ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, А. А. Пузыря. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. – С. 28–34.
72. Рудкевич Л. А. Талант: психология и становление / Л. А. Рудкевич // Социальная психология личности. – Л. : Знание, 1974. – С. 207–222.

73. Савицька Н. В. Вікові аспекти композиторської життєтворчості : автореф. дис... д-ра мистецтвознав.; спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / Савицька Н. В.; НМАУ ім. П. І. Чайковського. – К. – 2010. – 36 с.
74. Савчук І. Б. Екзистенційні мотиви світобачення модерністського майстра (на матеріалі камерної музики 20-х років ХХ століття в Україні): автореф. дис... канд. мистецтвознав.; спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / Савчук І. Б.; ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України. – К., 2005. – 20 с.
75. Салдан С.О. Жанрово-стильові моделі у фортепіанній творчості львівських композиторів ХХ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.03 – Музичне мистецтво / С. О. Салдан. – К., 2006. – 17 с.
76. Самойленко А. Музыкаведение и методология гуманитарного знания. Проблема диалога / А. Самойленко. – О. : Астропринт, 2002. – 244 с.
77. Скребков С. С. Художественные принципы музыкальных стилей / С. С. Скребков. – М. : Музыка, 1973. – 446 с.
78. Скребкова-Филатова М. С. Фактура в музыке. Художественные возможности. Структура. Функции / М. С. Скребкова-Филатова. – М. : Музыка. – 1985. – 290 с.
79. Соколов О.В. О принципах структурного мышления в музыке // Проблемы музыкального мышления / О. В. Соколов. – М. : Музыка, 1974. – С. 153–176.
80. Сохор А. Н. Теория музыкальных жанров. Задачи и перспективы / А. Н. Сохор // Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. – М. : Музыка, 1971. – С. 280–311.
81. Фейнберг С. Е. Пианизм как искусство / С. Е. Фейнберг. – М. : Классика XXI, 2003. – 340 с.
82. Фромм Э. Характер и социальный процесс / Э. Фромм // Психология личности. Тексты / под ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, А. А. Пузыря. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. – С. 48–54.
83. Хитрук А. Н. Одиннадцать взглядов на фортепианное искусство / А. Н. Хитрук. – М. : Классика–XXI, 2007. – 320 с.
84. Холопов Ю. Классические структуры в современной гармонии / Ю. Холопов // Теоретические проблемы музыки ХХ века. – Вып. 1 ; [ред.-сост. Ю.Тюлин]. – М. : Музыка, 1967. – С. 91–128.
85. Холопов Ю. Об общих логических принципах современной гармонии / Ю. Холопов // Музыка и современность. – Вып. 8. – М. : Музыка, 1974. – С. 229–277.
86. Холопов Ю. Н. Принцип классификации музыкальных форм и жанров / Ю. Н. Холопов // Теоретические проблемы музыкальных форм и жанров. – М. : Музыка, 1971. – С. 41–94.

87. Холопова В.Н. Музыка как вид искусства / В. Н. Холопова. – СПб. : Лань, 2000. – 319 с.
88. Чекан О. Е. Художній простір музичного твору: генеза та функціонування : дис... канд. мистецтвознав. – спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво ; НМАУ імені П. І. Чайковського / Чекан О. Е. – К., 1999. – 187 с.
89. Чекан Ю. І. Інтонаційний образ світу як категорія історичного музикознавства : дис... доктора мистецтвознав. – 17.00.03 – Музичне мистецтво ; НМАУ імені П. І. Чайковського / Чекан Ю. І. – К., 2010. – 408 с.
90. Чекан Ю. Музикознавча компаративістика: від методу – до науки / Юрій Чекан // Музикознавчі студії інституту мистецтв ВНУ імені Лесі Українки та НМАУ ім. П. І. Чайковського. – 2012. – Вип. 10. – С. 6–18.
91. Шаймухаметова Л. Н. Семантический анализ музыкальной темы / Л. Н. Шаймухаметова. – М. : РАМ им. Гнесиных, 1998. – 265 с.
92. Шип С. «Музыкальное произведение» как видовая категория и структурные свойства музыкального текста / Сергей Шип // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. – Вип. 20 : Музичний твір: проблема розуміння. – К., 2002. – С. 13–22.
93. Шип С. В. Знакова функція та мовна організація музичного мовлення: автореф. дис... д-ра мистецтвознав.: спец. 17.00.03 – Музичне мистецтво / Шип С. В.; НМАУ ім. П.І. Чайковського. – К., 2002. – 42 с.
94. Шип С. Музична форма від звуку до стилю: навч. посіб. / Сергій Шип. – К. : Заповіт, 1998. – 367 с.
95. Шпрангер Э. Основные индивидуальные типы индивидуальности / Э. Шпрангер // Психология личности. Тексты / под ред. Ю.Б. Гиппенрейтер, А.А. Пузыря. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. – С. 55–60.